

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAren zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Martin Ugalde kultur parkea 20140 Andoain

Saharara

Kepa Barañano • LAUDIO

Urteak dira Juan Carlos Espainiako printzeak «Espainiak ez du Saharatik alde egingo inoiz», esan zuenetik, eta berehala Espainiak bertan behera utzi zuen saharar herria. Ez, hala ere, NBEk deskolonizatzeko erabakiak zituen bideei eta erduei jarraiki; ez zuen aintzat hartu Espainiak hango herriak bere askatasuna lortzeko zuen nahia eta eskubidea. Harrezkero sahararrak Marokoko satraparen menpe edo iheseremu idorretan bizi beharrean dagoz. Honezkerro, NBEk herri tiki hori diktadura horren peko jarraiaraztea ebatzi du, AEBen eta Frantziaren interesei men eginda. Espainiak bere lotsa edo lotsaeza isiltzen du.

Lehendakariak, euskaldun gehienon nahia jarraiki, sahararrei gure elkartasuna adieraztera jo du, eta hemen datoz etorri betikoak abertzaleei, eta Eusko Jaurilaritzari eta Ibarretxeri erasoka. Espainiarrei ez zaie atsegin, Maroko beti hor auzo dutelako, Ceuta eta Melilla bide. Enpresaburuei ere ez, berauei garatzak eta saleroskuntza axola zaizkielako, Saharan zein Kurdistanen, giza eskubideak baino areago. Gure Lehendakariak, aldiz, nongo nahi den herriari lagun egin behar dio, edozein estaturen izupeko biktima denean, batik bat.

Ttipi-ttaparen inguruko azalpena

Roldan Jimeno • IRUÑEA

Joan den ekainaren 16an, EUSKALDUNON EGUNKARIAN *Jon Abrilen lanaren inguruan* zeritzon iritzi artikulua idatzi nuen. Bertan Madrilgo Auzitegi Nazionalen izandako epaiketaren ondorioz Berako kazetariaren lanaren goraipamena egiten nuen. Epaike-

ta hau Ttipi-ttapa telebistako kazetariari lanetan zebiltzalarik gauzatu zenez, aldizkari eta telebista honen inguruan jardun zuen nire artikulua azken parteak. Madriletik etorritako injustizia konpentsatzeko, azalpen biografikoa egitea pentsatu nuen Jon Abrislek kazetaritzan egindako lana azpimarratuz. Nik ez dut pertsonalki Jon ezagutzen, baina nire inguru hurbilenetik entzun ditudanak, haren lanerako gogoak eta nekaezintasun berak bultzatutako ekintza guztietan, nabarmentzen dituzte. Agerian dagoenez, gehien ezagutzen nuen arloa Jonek EUSKALDUNON EGUNKARIAN idatzitako kolaborazioak ziren. Nire ezagutzagabetasun eta informazio ez zuzenaren ondo-

rioz, Jon Abril Ttipi-ttaparen *bihotza* zela uste nuen nire aurreko artikuluan idatzi nuen moduan. Okertu nintzen eta lerro hauen bitartez nire okerra zuzendu nahi dut. Ttipi-Ttaparen atzean ez dago izendeitura bakarreko bihotzik, izen-deitura ugari beharrezko baitira horrelako proiektuak gauzatzeko eta 22 urtez iraunarazteko. Ttipi-Ttapa Fundazioko gerente Joxe-manuel Irigoien Ttipi-Ttapa honetaz luze eta zabal aritu izan da bai Eusko Ikaskuntzak argitaratutako *Euskonews*-en (157. zb), bai *Larrun*-en, *Argia* aldizkariaren eranskinan, 55. alean, proiektu interesgarri honen atzean dauden hausnarketak azalduz. Hauen artean asko teknikoak dira, beste

batzuk ekonomikoak, instituzionalak, politikoak... baina agian, garrantzitsuenetarikoa, *Euskonews*-ek egiten duen iradokizun soziologiko bat dugu, Ttipi-Ttapa eta antzeko ekimenen funtsa erakusten duena: «Biztanleriaren gehiengoarentzat bere herria eta eskualdea identitate elementuak dira. Inguru geografiko horietan sortu eta gorpuztu dira betidanik hainbat errealitate sozial, administratibo eta ekonomiko. Horiek horrela, [Ttipi-Ttapako] urteotako esperientziak erakutsi digunez, herrien arteko identifikazio eta integrazio kolektiboa indartu egin da. Zorionez, jendearentzat erreferentzi puntu izatea lortu duelakoan gaude».

Animalien maitaleak

Nacho Cardenas Betolaza • GASTEIZ

Animaliak maite dituzten pertsona askok lasai asko pasa ohi dute arratsaldea zoonan, edota zirkura joaten dira. Animalia exotikoak maite dituzten beste hainbatek herensugeak, iguanak etab. bitrinetan giltzapetzen dituzte. Zezenak maite dituztela diotenak ere badira, baina hil arte nola torturatzen dituzten ikusteko ez dute arazorik. Kontraesanetan azkena, eguna «gure lagun zaldia» haragia afaltzea izan da. Hori bai dela miresmena eta errespetua. Ondategin gertatu berri da, zaldiaren inguruan antolatutako VII. jardunaldietan. Komenigarria litzateke txakurraren ingurua antolatutakoetan ere animalia horren haragi zapoetsua eta kolesterol baxukoa dastatzea. Izan ere, ez dakit zergatik harritzen garen Korean txakurraren haragia jaten dutela jakitean. Han behintzat orduoro mezpretxatzen dute txakurra. Hemen, aldiz, hain gara zibilizatuak, ezen lehenengo mirestu egiten ditugu eta ondoren lasai asko bazkaldu.

hemeroteka

galdeiozu... ?

HASIER ETXEBERRIA

Idazlea eta kazetaria

Aukeratu dituzun bost idazleen artean 'pikeak', iritzi aurkakotasun nabarmenak egonen zirela uste nuen. Ez dirudi, baina, horrela denik. Zein inpresio duzu euren arteko harremanaz?

Miren Urroz (Iruñea)

Eurek bostek ederki ezagutzen dituzte elkarren bizitzak, lanak eta mirariak. Elkarrekin ibiliak dira biografiaren zenbait zatitan. Sortzaile diren aldetik, guztiz normala da euren arteko tira-birak, krisiak eta haserrealdiak egotea. Ez da aiantzi behar artista bakoitzak beti dela unibertsoaren epizentro, bestenaz zaila dela artea ganoraz egitea. Hala ere, hainbesterako ere ez da izan eta Bilbon elkartu genituenean, ez ziren elkarri tu egiten ibili. Ongi heziak dira.

Uztailaren 9tik aurrera **Olatz Altuna • SEIk egindako euskararen kale neurketaren koordinatzailea** izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako.

hirusta

Xabier Gantzarain

Autoaren kultura

Atsegin dut autoa gidatzea. Inoiz norabide jakinik gabe abiatu naiz galipotezko erreka uherretan barna, joatea beste helbururik gabe, joan eta joan, inora ez iristeko, ez bada hasierara. Inoiz gauerdia ostean, errepideak husten direnean, abiatu naiz lasaitasun apur baten bila, autoaren zaratei eta munduaren isiltasunari adi, itsasaldeko ilargiaren xerka, kopilotuaren eserlekuan Kerouac ikusezin bat daramadala bidelagun. Inoiz Mendarotik pasatzean erretrobisoretik Seat 800 bat begiztatu dut, eta Saizarbitoria eta Rikardo Arregi doaz barruan, solasean.

Atsegin dut metal eta kristalezko isolamendua, hiru edo bost ateko bihotz hori, neure baitara bildu eta bide ezezagunetan barrena galtzen zaidanean gogo. Autoa bakarrik doala iruditzen zait, ez naizela ni

gidaria, nire gogo bide ertzean ikusitako azken baserriaren atarian pausatu eta hantxe eserita gelditu naizela, autoei so, larrean Mo eta beste behiak hausnarrean entzuten ditudan bitartean.

Atsegin dut autoa gidatzea. Satelite bidezko irudietan atoan doazen metalezko izozmendi nimitxoak ikusiko direla imajinatzen dut, uretara jausten, elkarrekin talka egiten edo bazterren batean abandonatuak, eta denborak metala ere urtuko lukela begitantzen zait halakoetan, eta autoa hiltzen zaidanean lurpean gordeko dudala zin egiten dut.

Garbi geratu da, atsegin dut autoa gidatzea, baina gidatzeko baimenik ateratzeko asmorik ez duen jendea gehiago atsegin dut, kausa galduen alde borroka egiten duten idazleak adina kasik.